

del Jardó, a Sant Pere dels Forcats.

Lo *Plano*, extensió ondulada darrere Sant Quir de Taüll. Amb -o conservada, tret característic de la fonètica arcaica ribagorçana (E.T.C. I, 122-124).

Plana, prats i bosc al N. del Piarroà, a Arres.

Planyèt: aranès, «pla petit»: *Planyèt dera Creu* i ~ *des Creuetes*, a Arres. ~ *det Segudà* i ~ *det Cap dera 'Scorra*, a Les Bòrdes. ~ *des Esterès*, a Vilac. ~ *des Horquets* i ~ *des Estères*, a Viella. ~ *des Barrets* i ~ *des det Lebrat*, a Arties. *Prumè, Segonn* i *Tercè Planyèt* 10 *de Cargaderitxo*, a Vila (PVARGc, 644b7-19).

Planyèra: aranès, «pla petit»: *Era Planyèra Arribenta*, a Vilamòs pujant a Estanylonc. ~ *de Betlan*, en el camí de Betlan a Mont. *Es Planyères*, a Arres. ~ *der Arto*, a Escunyau (PVARGc, 644b20-26). 15

Planyèro, camí d'Estanylonc, a Vilamòs (PVARGc, 644b31-36). Amb -o arcaica de l'aranès pre-gascó conservada.

Palanca des Planyós, damunt el riu Joeu, a Les Bòrdes. D'un plural de *planyon*, «pla petit». 20

Serra Planéra, a Bausén, a l'esquerra del barranc d'Esteix (PVARGc, 644b53-54).

Sant Joan de Pladecorts (antigament: *Sant Joan de Pagès*), municipi del Vallespir, a la vall mitjana del Tec., entre Ceret i el Voló. *Doc. Ant.*: 976: *Plano* de 25 *Curtis* (RLR III, 270); 1136: *Plano de Curtis* (Alart, *Cart.*, 28); 1266: *S. Johannis de Plano de Curtibus* (Alart, *Priv.*, 279); 1359: *Sent Johan de Plan de Corts* (CoDoACA XII, 121); *Crònica de Pere III: Sent Johan de Corts* (Ed. Pagès, 181.10). 30

Font de Plajoan, te. de Viallonga de Ter (Cor., 1935).

Platraver, mas, a Sant Privat d'En Bas. NL compost de *pla* + NP germànic TRASWARI. Cf. els NPP catalans *Trasver* (BABL VI, 352) a Cabó a. 1034 i *Trasuerdo* a. 35 1033.

NLL formats per *pla* + substantiu units per l'art. antic *sa*, (e)s: *Plassacot*, en el terme de la Cot (XLIV, 103). *Plassaloses*, mas, en el terme de la Vola (XIII, 40 22). *Plassareny*, mas, en el terme de Beget (Cor., 1934). *Plassarribera*, mas, en el terme de Santa Pau (Cor., 1960). *Plassoliva*, NL antic en el terme de Joanet, documentat l'any 1464: *loco vocato al pla soliuu in 45 p'arochia de jobaneto* (Carreras Candi, *Misc. Hist. Cat.* I, 129). J.F.C.

¹ *Plandolit* hauria estat també NL? Ens hi induiria la seva forma de compost com tots aquests i la gran extensió i antiguitat amb què apareix. De fet, però, només ens consta com NP. El cogn. que *AlcM* 50 només registra a les poblacions pròximes a Mataró (Argentona, La Roca, Bna., ja té arrels velles en el Princ.: a. 1820, a Bna., Torelló i Amer, *BABL* XVI, 286, 291, 297). Potser encara més significatiu a Andorra, on és casa senyorial a Ordino (Esteve 55 Albert, *La Vella Andorra* vista per Verdaguier, p.

28); i sobretot N'Andreu de *Plandolit*, notari de Mallorca l'any 1387 (*BSAL* VIII, 432a).

Aquesta distribució geogràfica i amb tal antigor indueix a desviar-nos de les pistes etimològiques a què apunten els *Olit*-que trobem fora del català: àrab *wālid* que en la combinació *Balad walid* ha donat *Valladolid*, i tampoc és versemblant un origen basc, com el que deu tenir *Olite*, vila amb mun. i ferrocarril al SE. de Navarra (no lluny de Tafalla) que deu resultar d'un derivat del basc *ole* 'cabana', amb sufix bc. -ti.

Però si ha de ser de formació purament catalana és difícil suposar res, si no és ben complicat, i fins rebuscat. Tanmateix ens hi animen unes variants: 1) *Pandalit* («Rafila Pandalit») veï de l'Albufera d'Alcúdia, a. 1769 (*BABL* VIII, 379a), i 2) *Penoleda* que el *DAG.* troba com «linatge a Catalunya» i *AlcM* situa a Besalú, Amer, Quart i Girona.

Potser PLANUM ILCETI > *Plandolit*, -noldit; amb metàtesi de la *d*: *Plandolit*; cf. ILCETUM > *aulet*, IPSA ILCETA, -ETU > *Saldet* i *Sauledo*; -it amb metafofonia (com en *Castellfolli* < -FOLIETI, *Carlit* etc.). En la variant 1) hi ha -alit amb *a* com la I de ILCETUM, però dissimilació *pl - b > p - l*; en la var. 2) -PLANA ILCETA > *Planoleda* i dissimilació.

Altres combinacions complicades de ILCINA, ILCETUM hem trobat en els NLL *Camposines*, *Campsaulines* i *Santa Linya*. J.C.]

PLANDOGAU

Llogaret amb església, cap al Segre mitjà, agre. al mun. d'Oliola, uns 4-5 k. al SE. del de Ponts, prop del límit amb Cabanabona.

PRON. *plandogây* a Cardona i a La Sentiu (Casac. 1920), però són informants de llocs llunyans. Més valor té la declaració de l'inf. de Cabanabona, que em digué que la pron. general és *plandegây* (1930, LL 29, p. 215), tot reconeixent que alguns també diuen *plandogây*, afegint «perquè oficialment és *Plan-de-Dogau*» (sic).

MENC. ANT.: a. 1312: Raimundus Isarn, habitant de Gualter, feia una deixa al monestir de Gualter, encomanant-ho com a marmessors a Petrus Isarn et Balagarius de Finestrelles [habitants de] *Plandegau* (llegit a l'Arxiu de Solsona entre els docs. de Gualter); 1699: *Plandegau* repetit dos cops, en un doc. d'aquest any, dels publicats pel Dr. Montanyà, en la seva obra «Topografia Mèdica de Ponts», afegint: «així és com ho diuen molts, potser la major part» (pp. 42-43), si bé també imprimí *Plandogau*, a les pp. 70-71 i 93.

ETIM. Recordo que durant les enqs. d'aquesta zona, anant a peu de L'Alzina (prop de Cabanabona) a Plandogau vaig haver de travessar, quasi a peu ei-